

πάθος

πάθος, το, ουσ. [<αρχ. πάθος], το πάθος. **1.** παράφορη αγάπη, ακατανίκητη ερωτική επιθυμία: «αυτή η γυναίκα είναι το πάθος του». (Λαϊκό τραγούδι: σου 'δειξα πως είσαι εσύ το **πάθος** μου κι αυτό είναι λάθος μου). **2.** ζωνή κλίση, έντονη επιθυμία για κάτι: «έχει πάθος με τη μουσική || έχει πάθος με τη ζωγραφική». **3.** έντονο συναίσθημα εχθρότητας, μίσους: «απ' τη μέρα που μ' ερωτεύτηκε η αδερφή του, έχει πάθος μαζί μου». **4.** τάση ή επιθυμία που δεν ελέγχεται από την κρίση μας: «είναι κυριευμένος απ' το πάθος των ναρκωτικών || έχει το πάθος της χαρτοπαιξίας». (Λαϊκό τραγούδι: με κυριέψανε τα **πάθη** της ζωής, όσο κι αν θέλεις να με σώσεις δεν μπορείς). **5.** στον πλ. **τα πάθη** κ. **τα πάθια**, οι συμφορές, οι στενοχώρια, οι ταλαιπωρίες, τα βάσανα, τα παθήματα: να 'χαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κι οι καημοί του κόσμου (Αλέξ. Παπαδιαμάντης). (Λαϊκό τραγούδι: την περιπλέον μου ζωή την πέρασα με **πάθη**, γιατί μικρός δεν άκουγα, και έπεφτα σε λάθη).

- εβδομάδα των παθών, βλ. λ. [βδομάδα](#).

- είναι σκλάβος των παθών του, βλ. λ. σκλάβος.

- η Βδομάδα των Παθών, βλ. λ. [βδομάδα](#).

- περνώ του λιμανιού τα πάθη ή τραβώ του λιμανιού τα πάθη, βλ. λ. [λιμάνι](#).

- περνώ του λιναριού τα πάθη ή τραβώ του λιναριού τα πάθη, βλ. λ. [λινάρι](#).

- περνώ του Χριστού τα πάθη ή τραβώ του Χριστού τα πάθη, βλ. λ. [Χριστός](#).

- περνώ των παθών μου τον τάραχο ή τραβώ των παθών μου τον τάραχο, υποφέρω πάρα πολύ, τραβώ τα πάνδεινα: «πέρασα των παθών μου τον τάραχο, μέχρι να σπουδάσω τα παιδιά μου».

- τα Άγια Πάθη, τα μαρτύρια του Χριστού που διαδραματίστηκαν τη βδομάδα πριν από το Πάσχα: «τα Άγια Πάθη συγκινούν βαθιά όλους τους χριστιανούς».

- χωρίς φόβο και πάθος, βλ. λ. [φόβος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας